

عنوان مقاله:

چگونه توانستم با تفریح و سرگرمی در درس ریاضی پایه سوم به ارتقای سطح ارزشیابی توصیفی در آنها کمک کنم؟

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

پروین قنبرلو - کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

ریاضیات بلاشک در دوره های تحصیلی از دروس مشترک بین اکثریت دانش آموزان بوده است و بخش قابل توجهی از دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری را به خود اختصاص میدهد. ریاضیات چون مبتنی بر مفاهیم انتزاعی است، درک آن به رشد عقلی سطح بالایی نیاز دارد و از آنجا که بسیاری از دانش آموزان علیرغم رشد جسمی و بالا رفتن سن به مرحله ی درک انتزاعی نرسیده اند غالباً در درک مفاهیم ریاضی مشکل دارند (کریمی، ۱۳۹۶). دانش آموزان از مطالعه نه تنها محاسبه کردن را می آموزند، بلکه یاد میگیرند که چگونه استدلال کردن را برای حل مسائل زندگی واقعی به کار ببرند (کریمی، ۱۳۹۶) که از این مقوله میتوان به سادگی به اهمیت ریاضیات برای بشر از بدو تولد تا پایان عمرش پی برد. انسان با استفاده از مفهومات ریاضی همچون نسبت و تناسب، اعداد، مجموعه ها، اعمال اصلی و... میتواند برخی مسائل پیشروی خود را حل کرده و آنها را بفهمد و با این کارهای جزئی ناخودآگاه در حال تقویت قدرت استدلال خویشتن است. به این ترتیب متوجه می شویم که کنار گذاشتن ریاضیات و یا کم توجهی به آن موجب پس رفت در زندگی و بسیاری مشکلات دیگر خواهد شد پس نتیجه می گیریم که علی رغم وجود مشکلات در یادگیری ریاضی در دانش آموزان باید اقدام به رفع آنها نموده و زمینه های رشد استدلالی را فراهم ساخت. حال دغدغه ی اصلی نظامهای آموزشی و به تبع آن معلمان و والدین این است که چگونه میتوان این مشکل دانش آموزان را حل کرد؟ در میان راه حل های مختلف کدام باصرفه تر و تاثیرگذارتر است؟ آیا این مشکلات در هر محیطی و به دست هر شخصی قابل حل شدن هستند؟ چه مقدار زمان نیاز است تا مشکلات حل شوند؟

کلمات کلیدی:

ارزشیابی توصیفی، کلاس سوم، بازی و سرگرمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1244059>

